

Bevægelse, der nu var vakt i Anledning af Forslaget om at nedlægge Bispestolen i Nykøbing F., ikke lovede godt for en Bevægelse for Nedlægning eller Sammenlægning af smaa Embeder. Jeg kan fuldt ud tiltræde denne Udtalelse; det vil ganske sikkert møde meget store Vanskeligheder. Men saa længe Halvdelen af de Pastorater, hvis Præster lønnes i 3die Lønningsklasse, kun har et Indbyggerantal paa under 1 000, kan man ikke gaa til at forhøje disse Embeders Lønninger. Jeg har regnet ud, hvor stort det gennemsnitlige Indbyggerantal er i disse Embeder for Sjællands og Lolland-Falsters Vedkommende. Gennemsnitstallet ligger omkring ved 700. Samtidig med at man i andre Etater forøger Tjenestetiden, Arbejdstiden, kan man ikke forhøje Lønningerne i Embeder, hvor der er saa lidt at bestille, som der er i Embeder af den Art, jeg her har peget paa. Ude i Befolkningen er der, saa vidt jeg kan skønne, ikke Stemning for at forhøje Præsternes Lønninger, og Løfter, halve eller hele, i den Retning herindefra er derfor Illusioner, som man holder op for Præsterne. Man vil jo dog heller ikke være med til det paa det nærværende Tidspunkt fra nogen Side. Muligvis kan der ske tekniske Forbedringer i Lønningsloven, det er noget, vi altid maa overveje, hvis Forslag i den Retning kommer frem.

Jeg kunde have Lyst til at gøre nogle faa Bemærkninger til enkelte Punkter i Forslag til Lov om Kirkens Lønningsvæsen udenfor København. I § 14 gives der Menighederne en Ret til at faa deres Sognepræsteembeder rykket op i en højere Lønningsklasse, naar de selv vil udrede det. Beløb, som er nødvendigt dertil, og Biskoppen giver sit Samtykke dertil. Det skal dog vedtages paa et Menighedsmøde med $\frac{3}{4}$ Majoritet af de afgivne Stemmer. Det forekommer mig, at her hvor det drejer sig om Præstens økonomiske Forhold, er det nødvendigt, at denne Stemmeafgivning er hemmelig. Man er eller kan i alt Fald være lidt ked af at afgive sin Stemme aabenlyst i et saadant Tilfælde, hvor det gælder om Tilskud til Præstens Lønning. Jeg vil anse det for rigtigt, at det udtrykkeligt bliver bemærket i Lovforslaget, at denne Afstemning skal være hemmelig. Jeg forstaaer saa udmærket godt, at Menigheden ikke faar absolut Ret til saaledes at oprykke Embedet midlertidigt i en højere Lønningsklasse, selv om den udreder det manglende Beløb selv, thi der er jo noget, der hedder Pension. Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Kirkeminister, hvorledes det for-

holder sig, naar nu et saadant Embede bliver oprykket f. Eks. fra 3die Lønningsklasse til 1ste. Der er jo i og for sig ikke Tale om et personligt Tillæg til Præsten, men der er Tale om, at Embedet bliver rykket op i en højere Lønningsklasse. Bliver Præsten saa pensioneret efter den Lønningsklasse, hvori Embedet oprindeligt var, eller efter den Lønningsklasse, hvori det er blevet rykket op? Det er et Spørgsmaal, som det forekommer mig ligger nær at gøre. Thi hvis et saadant Forhold faar Indflydelse paa Pensionen, kunde man tænke sig, at der var Menigheder, som mod den Tid, da Præsten skulde pensioneres, vilde vise ham den Tjeneste at skaffe ham et Tusind Kroner mere aarligt i Pension ved at søge Embedet oprykket i en højere Lønningsklasse, og saa blev det jo dels Staten, dels Præstelønningsfonden, der skulde udrede denne højere Pension. For saa skal Menigheden vel ikke ogsaa udrede Pensionstillæget til ham? Jeg ved det ikke, men det forekommer mig, at det trænger til en Forklaring fra den højtærede Ministers Side.

I § 18, 4de Stykke, staar: „Saafremt en Præst af Helbredshensyn eller anden ham utilregnelig Aarsag overgaar fra et højere lønnet Præsteembede i eller udenfor København og Frederiksberg til et lavere lønnet Embede udenfor København og Frederiksberg, kan Kirkeministeren som personligt Tillæg tilstaa ham Forskellen mellem den af ham i det tidligere Embede oppebaarne og i det nye Embede opnaaede Grundløn med Alderstillæg.“ Nu er det jo saaledes, at Kirken i København er en økonomisk Enhed for sig, medens man vel ogsaa nok kan sige, at Kirken i det øvrige Land er en økonomisk Enhed for sig, dog delt i de enkelte Stifter. Naar nu en Præst, der har været i et Embede i København og haft 9 600 Kr. i Indtægt, faar et Embede f. Eks. i tredje Lønningsklasse paa Landet, hvor Lønnen er 6 000 Kr., kan han altsaa i Henhold til denne Bestemmelse faa tilstaaet et personligt Tillæg paa 3 600 Kr. Men hvem skal udrede dette personlige Tillæg? Er det det Sted, hvor han kommer fra, og hvor man altsaa har haft Gavn af ham i de Aar, da han var fuldstændig sund og kraftig, eller er det Stiftet eller hele Landet udenfor København, der skal udrede det? Det kunde vist have sin Betydning ogsaa at faa dette Spørgsmaal klaret.

Endvidere er der en Bestemmelse i denne Lønningslov, som jeg hilser med Glæde, nemlig den, at det væsentlige Tilsyn med og Ansvar for Præstegaardene og deres Vedligeholdelse og for Driften af den Avling, som henligger til Præste-